Kontrollsüsteem saab vaevalt ainult 1 kuu töötada, kui ta satub sügavatesse kriisivapustustesse. 26. mail pommitavad valitsusvägede lennukid Majorca saare juures seisvat Itaalia kontroll-laeva, misjuures saab surma 6 Itaalia ohvitseri, ja 29. mail pommitatakse Ibiza lahes seisvat Saksa sõjalaeva „Deutschlandi", kus surma saab 28 meest ja haavata 78. Seejärel 31. mail Saksa ristleja „Admiral Scheer" pommitab kättemaksuaktina Almeria linna, mis nõuab 169 inimohvrit (19 surnut, 150 haavatut). Lisaks teatavad veel Saksa ja Itaalia valitsus, et mõlemad loobuvad kontrollist ja lahkuvad mittevahelesegamis-komiteest senikauaks, kui neile antakse kindlustused, et tulevikus niisugused faktid enam ei kordu, ja annavad kuni niisuguste kindlustuste saamiseni oma sõjalaevadele korralduse tulistada igat neile lähenevat Hispaania lennukit või laeva.

Sel hetkel näivad rahvusvahelise sõja ärahoidmise šansid rippuvat juuksekarva otsas. Ainult Inglise valitsuse energiline vahelesegamine hoiab ära konflikti arenemise. Hispaania võitlevaid pooli hoiatatakse kontroll-laevade atakeerimise suhtes ja tehakse ettepanek kindlate tsoonide määramiseks, kus kontroll-laevad võivad käia varustumas, ja ka Inglise, Prantsuse, Saksa ja Itaalia laevade koostööks. 12. juunil võtavad Saksamaa ja Itaalia selle ettepaneku vastu, kuid uus intsident järgneb kohe. 19. juunil teatab Saksa valitsus, et 15. ja 18. juunil olevat Hispaania allveelaev torpeedodega atakeerinud Saksa sõjalaeva „Leipzigi". Fakte ei saada kindlaks teha, kuid Saksa valitsus nõuab siiski nelja riigi laevastiku ühist demonstratsiooni Valencia valitsuse vastu. Niisuguse rahulduse mittesaamisel Saksamaa ja Itaalia teatavad 23. juunil, et nad tõmbuvad tagasi merekontrollist.

Inglise valitsus töötab nüüd välja uue merekontrolli-kava, kus vastavaid ülesandeid täidaksid ainult Inglise ja Prantsuse laevastikud. 30. juunil teatavad

Eesti kroonika 1937, lk. 9